

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
ว่าด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเพิ่มค่าจ้างของพนักงานมหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ว่าด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเพิ่มค่าจ้างของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๕ เพื่อให้การเพิ่มค่าจ้างของพนักงานมหาวิทยาลัย สอดคล้องตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ว่าด้วย การบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) (๑๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๒๗ และข้อ ๒๘ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ว่าด้วย การบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบกับมติคณะกรรมการบริหารงานบุคคลในมหาวิทยาลัย ในประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๗ และมติสภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๗ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๗ จึงออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการเพิ่มค่าจ้างของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ว่าด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเพิ่มค่าจ้างของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

“หน่วยงาน” หมายความว่า คณะ วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

“ผู้บริหาร” หมายความว่า รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก
ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่อย่างอื่น
ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมถึงผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ และพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน ซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ทำงานในมหาวิทยาลัย ที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๕ การเพิ่มค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนดโดยอนุโถม และให้นำผลการประเมินการปฏิบัติงานที่ได้ดำเนินการตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย ราชภัฏอุตรดิตถ์ ว่าด้วย หลักเกณฑ์ และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติราชการของบุคลากรในมหาวิทยาลัย ราชภัฏอุตรดิตถ์ ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนี้ และประกาศที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลการปฏิบัติงานมาเป็นหลักในการพิจารณา พร้อมทั้งข้อมูลการลา พฤติกรรมการทำงานมาทำงาน ผลสัมฤทธิ์ของงานการรักษาวินัย และจรรยาบรรณ การปฏิบัติตนที่เหมาะสมเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ฯ ประกอบการพิจารณาเพิ่มค่าจ้าง ในแต่ละรอบ

ในกรณีที่พนักงานสายวิชาการผู้ใดส่งผลการสอนในแต่ละภาคการศึกษาล่าช้าหรือไม่ครบถ้วน เกินกว่าระยะเวลาที่กองบริการการศึกษากำหนด ให้นำมาประกอบการพิจารณาผลการปฏิบัติงานในรอบ ความดีนั้น

ข้อ ๖ ให้เพิ่มค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยปีละสองครั้ง คือ วันที่ ๑ เมษายน และวันที่ ๑ ตุลาคม

ข้อ ๗ ให้แบ่งกลุ่มเพื่อแยกງเงินสำหรับการเพิ่มค่าจ้าง ดังนี้

- (๑) ผู้ดำรงตำแหน่งหน้าที่ผู้บริหาร
- (๒) ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงาน

๒.๑ พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ

๒.๒ พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน

การเพิ่มค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย ต้องไม่เกินอัตราค่าจ้างขั้นสูงตามที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่ง นั้นๆ หากมีเศษของการคำนวนในหลักหน่วย ให้ปัดเศษขึ้นเป็นหลักสิบ

ข้อ ๘ วงเงินสำหรับการเพิ่มค่าจ้างร้อยละ ๒ ของค่าจ้างที่จ่ายให้พนักงานมหาวิทยาลัย แต่ละคนในแต่ละรอบ ให้จัดสรรให้กับหน่วยงานร้อยละ ๑.๙ และร้อยละ ๐.๑ สำหรับอิทธิการบดีเพื่อพิจารณา เพิ่มค่าจ้างสมทบให้กับพนักงานมหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติงานตามนโยบายของมหาวิทยาลัยนอกเหนือจากการ ในหน้าที่ปกติ

ทั้งนี้ หากวงเงินที่จะเพิ่มค่าจ้างให้พนักงานมหาวิทยาลัยมีไม่ถึงที่กำหนดในวรรคแรก ให้มหาวิทยาลัยจัดสรรงเงินสำหรับการเพิ่มค่าจ้างให้พนักงานมหาวิทยาลัยตามวงเงินที่มีอยู่

การเพิ่มค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยแต่ละคนในแต่ละรอบ ให้เพิ่มได้ในอัตราไม่เกินร้อยละ ๔ ของฐานในการคำนวน

ข้อ ๙ ผู้พิจารณาเสนอการเพิ่มค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยตามข้อ ๗ ให้เป็นไปดังนี้

(๑) อธิการบดีสำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้บริหาร

(๒) คณะกรรมการ สำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานนั้น

ข้อ ๑๐ ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจในการสั่งเพิ่มค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยตามข้อเสนอแนะของผู้พิจารณาตามข้อ ๙ เว้นแต่ผู้พิจารณาเสนอแนะไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขต่างๆ หรืออธิการบดีพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีความเป็นธรรม อธิการบดีจะสั่งการให้กลับไปทบทวนและดำเนินการให้ถูกต้องและเป็นธรรมก็ได้

ทั้งนี้ อธิการบดีอาจแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการเสนอเพิ่มค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย เพื่อกลั่นกรอง ตรวจสอบ และพิจารณาข้อเสนอแนะการเพิ่มค่าจ้างตามภาระแรก

ข้อ ๑๑ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดที่อยู่นอกเหนือจากที่กำหนดไว้หรือไม่สามารถจัดให้อยู่ในกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด ให้อธิการบดีสั่งการเพื่อให้ดำเนินตามข้อ ๗ ได้ตามความเหมาะสม

ข้อ ๑๒ ให้มหาวิทยาลัยคำนวณสำหรับการเพิ่มค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยในแต่ละครั้งและแจ้งงเงินสำหรับการเพิ่มค่าจ้างของพนักงานมหาวิทยาลัยแต่ละหน่วยงานให้ผู้พิจารณาเสนอเพิ่มค่าจ้างตามข้อ ๘ ทราบ

ข้อ ๑๓ ขั้นตอน แนวปฏิบัติและระยะเวลาในการดำเนินการ กิจกรรมเพิ่มค่าจ้างให้ออกเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๔ พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งจะได้รับการพิจารณาเพิ่มค่าจ้างในแต่ละครั้งต้องอยู่ในเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ในครึ่งปีที่แล้วมานี้ผลการประเมินการปฏิบัติงานมีน้อยกว่าร้อยละหกสิบ

(๒) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่ถูกสั่งลงโทษทางวินัยที่หนักกว่าโทษภาคทัณฑ์หรือไม่ถูกศาลพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษในความผิดที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่หรือความคิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตน ซึ่งมิใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๓) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่ถูกสั่งพักงานเกินกว่าสองเดือน

(๔) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่ขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๕) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องได้รับการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่เดือน หรือได้ปฏิบัติงานมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่เดือนก่อนถึงความตาย

(๖) ในครึ่งปีที่แล้วมา สำหรับผู้ได้รับอนุญาตให้เปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ในประเทศหรือต่างประเทศ ต้องมีเวลาปฏิบัติงานไม่น้อยกว่าสี่เดือน

(๗) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่ลา หรือมาทำงานสายเกินจำนวนครั้งตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๘) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องมีเวลาปฏิบัติราชการ โดยมีวันลาไม่เกินยี่สิบสามวัน แต่ไม่รวมถึงวันลาตาม (๖) และเวลาดังต่อไปนี้

(ก) ลาอุปสมบท หรือลาไปประกอบพิธีชั้ย ณ เมือง เมกะ ประเทศชาอดิอาระเบีย เฉพาะวันลาที่มีสิทธิ์ได้รับเงินเดือนระหว่างลาตามกฎหมายว่าด้วยการจ่ายเงิน

/(ข) ลาคลอดบุตร...

(ข) ภาคลอดบุตรไม่เกินเก้าสิบวัน
 (ค) การลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร
 (ง) ลาป่วยซึ่งจำเป็นต้องรักษาตัวเป็นเวลานานไม่ว่าคราวเดียวหรือหลายคราวรวมกันไม่เกินหกสิบวันทำการ

(จ) ลาป่วยเพราะประสบอันตรายในขณะปฏิราชการตามหน้าที่หรือในขณะเดินทางไปหรือกลับจากการปฏิราชการตามหน้าที่

- (ฉ) ลาพักผ่อน
- (ช) ลาเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพล
- (ซ) ลาไปปฏิบัติงานในองค์กรระหว่างประเทศ

การนับจำนวนลาสำหรับการลาป่วยและการลากิจส่วนตัวให้นับเฉพาะวันทำการ

ข้อ ๑๔ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจในการออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ในกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจตีความและวินิจฉัยซึ่งขาดโดยให้ถือเป็นที่สุด และรายงานให้สภามหาวิทยาลัยทราบ

ประกาศ ณ วันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๗

(รองศาสตราจารย์พินิติ รทะนานุกูล)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์